

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av 8 kap. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, 6 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster och av 5 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det ändringar i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet och i lagen om investeringstjänster.

Till lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag fogas enligt förslaget en bestämmelse om avtalsenligt erkännande av nedskrivning och konvertering av nedskrivningsbara skulder.

Lagen om investeringstjänster ändras så att sådana värdepappersföretag vars aktiekapital enligt lagen ska uppgå till minst 730 000 euro och som tillhandahåller förvaringstjänster inte behöver upprätta en i kreditinstitutslagen avsedd återhämtningsplan.

I lagen om myndigheten för finansiell stabilitet preciseras bestämmelsen om användning av betalningsåtaganden och bestämmelsen om fastställande av insättningsgarantiavgifter. Verket för finansiell stabilitet kan bedöma den risk som ska användas som grund för fastställande av insättningsgarantiavgift med olika metoder som föreskrivs närmare om i bilagan till lagen. Om inlåningsbanken inte ännu har de uppgifter som behövs för beräkningen av riskerna, ska specifika riskindikatorer inte tillämpas.

Lagarna avses träda i kraft den 1 juli 2015.

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

I lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014), nedan *resolutionslagen*, föreskrivs om kreditinstituts och värdepappersföretags beredskap för resolution och om resolution av företag som råkat i finansiella svårigheter i syfte att omorganisera eller avveckla verksamheten. Verket för finansiell stabilitet, som inrättats genom lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014), har befogenhet att besluta om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och att använda resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter i stället för att försätta ett företag i likvidation eller konkurs.

Bland annat genom resolutionslagen och lagen om myndigheten för finansiell stabilitet genomfördes Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, nedan *resolutionsdirektivet*.

I resolutionslagen finns det inga separata bestämmelser om avtalsenligt erkännande av nedskrivning och konvertering av nedskrivningsbara skulder. Enligt artikel 55 i resolutionsdirektivet ska medlemsstaterna kräva att de kreditinstitut och värdepappersföretag som omfattas av direktivets tillämpningsområde inkluderar ett villkor enligt vilket den borgenär eller avtalspart i ett avtal som upprättar skulden medger att skulden kan komma att omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter och går med på att vara bunden av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringar eller indragningar som påverkas av resolutionsmyndighetens utövande av befogenheterna. Europeiska bankmyndigheten ska senast den 3 juli 2015 utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera innehållet i vissa tillämpningsvillkor i bestämmelsen. Europeiska bankmyndigheten har inlett ett offentligt samråd om de tekniska standarderna för tillsyn (EBA/CP/2014/33).

1.2 Lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

Genom 5 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet har man genomfört Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU om insättningsgarantisystem (omarbetning), nedan insättningsgarantidirektivet. Direktivet ersätter direktiv 94/19/EG och dess ändringsdirektiv 2009/14/EG.

Enligt artikel 10.3 i insättningsgarantidirektivet kan det nationella insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel, som ska tas med i beräkningen för att nå insättningsgarantisystemets målnivå, innefatta betalningsåtaganden. Den totala andelen av betalningsåtaganden ska inte överstiga 30 procent av totalbeloppet för de tillgängliga finansiella medel som anskaffats i enlighet med artikeln. Enligt insättningsgarantidirektivet ska Europeiska bankmyndigheten utfärda riktlinjer om betalningsåtaganden i syfte att säkerställa konsekvent tillämpning av direktivet. Enligt 5 kap. 4 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet kan högst 30 procent av insättningsgarantifondens miniminivå utgöras av inlåningsbankernas betalningsåtaganden.

Enligt artikel 13.2 i insättningsgarantidirektivet får de nationella insättningsgarantisystemen använda sina egna riskbaserade metoder för att fastställa och beräkna sina deltagares riskbaserade avgifter. Avgifterna ska stå i proportion till deltagarnas risk och i rimlig utsträckning beakta riskprofilen för de olika affärsmodellerna. De metoderna får även beakta balansräkningens tillgångssida och riskindikatorer, såsom kapitaltäckning, tillgångskvalitet och likviditet. Europeiska bankmyndigheten ska senast den 3 juli 2015 utfärda sådana riktlinjer enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 där metoderna för beräkning av avgifterna till insättningsgarantisystemet närmare anges. Riktlinjerna ska i synnerhet inbegripa de specifika riskindikatorer som ska användas vid beräkningen och deras inbördes viktning, den metod enligt vilken inlåningsbanker indelas i riskklasser, tröskelvärden för den inbördes viktningen av risker och storlek och andra nödvändiga aspekter.

Enligt 5 kap. 5 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet bestäms den årliga insättningsgarantiavgiften på basis av inlåningsbankens kapitaltäckning och de garanterade insättningarna på så sätt att förhållandet mellan kapitalkravet för täckning av inlåningsbankens risker, beräknade i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, och kapitalbasen multipliceras med summan av bankens garanterade insättningar enligt 8 § 1 och 2 mom., varefter produkten multipliceras med koefficienten enligt 5 § 2 mom. Den totala inlåningen, kapitalbasens storlek och kapitalkravet ska beräknas på basis av det bokslut som fastställts för räkenskapsperioden före betalningen av insättningsgarantiavgiften. När insättningsgarantiavgiften för 2015 bestäms ska man beakta maximibeloppet av de garanterade insättningarna enligt den lagstiftning som gällde den 31 december 2014.

Europeiska bankmyndigheten har hållit ett offentligt samråd om riktlinjerna för betalningsåtaganden och om metoderna för beräkning av avgifterna till insättningsgarantisystemet (EBA/CP/2014/27, EBA/CP/2014/35).

2 Föreslagna ändringar

2.1 Lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

Det föreslås att en ny 12 a § fogas till 8 kap. i resolutionslagen. I paragrafen föreslås bestämmelser om avtalsenligt erkännande av nedskrivning och konvertering av sådana nedskrivningsbara skulder som avses i artikel 55 i resolutionsdirektivet. I 1 mom. förtecknas de avtal i fråga om vilka institutet ska tillämpa de avtalsvillkor som avses i bestämmelsen. Bestämmelsens tillämpningsområde omfattar de avtal på vilka lagstiftningen i en stat utanför EES tillämpas. I 2 punkten avses med ersättningsberättigad insättning sådana ersättningsberättigade insättningar som avses i 1 kap. 3 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.

Om Finland eller EU har ingått ett sådant avtal som avses i 15 kap. 1 § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag behöver institutet inte tillämpa avtalsvillkoret, om Verket för finansiell stabilitet i enlighet med det föreslagna 2 mom. eller EU:s resolutionsnämnd med stöd av artikel 12.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 så bedömer.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om institutets skyldighet att på begäran ge Verket för finansiell stabilitet ett juridiskt utlåtande om avtalsvillkorets verkställbarhet och giltighet.

Om institutet inte ska fullgöra skyldigheten enligt denna paragraf att tillämpa avtalsvillkoret, påverkar det enligt 4 mom. inte verkets rätt att utöva de i denna lag avsedda befogenheterna att minska, konvertera och avskriva skulder.

Europeiska bankmyndigheten utarbetar förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera innehållet i det avtalsvillkor som avses i 1 mom. och den förteckning över de skulder som på det sätt som avses i 1 mom. 1 punkten inte omfattas av tillämpningsområdet, med beaktande av institutens olika affärsmodeller.

2.2 Lagen om investeringstjänster

I lagen om investeringstjänster (747/2012) ändras 6 kap. 2 § 1 mom. så att endast sådana värdepappersföretag på vilka lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag tillämpas ska vara skyldiga att upprätta en sådan återhämtningsplan som avses i 8 a kap. i kreditinstitutslagen (610/2014). Med stöd av den gällande lagen ska tillämpningsområdet med avvikelse från resolutionsdirektivet också omfatta sådana värdepappersföretag som tillhandahåller förvaringstjänster och som enligt lagen ska ha ett aktiekapital på minst 730 000 euro.

2.3 Lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I lagens 5 kap. 4 §, som gäller insättningsgarantin, ska det preciseras att det är verket som fattar beslut om användningen av betalningsåtaganden.

Till kapitlets 5 § fogas dessutom nya 7-9 mom. om användningen av en riskbaserad metod vid fastställandet av insättningsgarantiavgiften. Enligt artikel 13.2. i insättningsgarantidirektivet kan verket även använda någon annan metod för att fastställa avgifterna än en bedömning enligt EU:s tillsynsförordning. Om verket beslutar att avvika från 1 mom. ska verket på bred bas beakta de indikatorer som beskriver inlåningsbankens risker, såsom kapitaltäckning, tillgångskvalitet och likviditet. Verket ska i dessa fall iaktta den metod för beräkningen av risker som finns i bilagan och som grundar sig på Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om metoderna för beräkning av avgifterna till insättningsgarantisystemet. I bilagan ingår den formel som behövs vid fastställandet av avgifterna, specifika indikatorer, indelning av inlåningsbankerna i riskklasser och tröskelvärden för riskklassernas viktning.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

Skyldigheten för kreditinstitut och värdepappersföretag att i vissa avtal tillämpa ett avtalsvillkor enligt vilket avtalsparten erkänner nedskrivning och konvertering av nedskrivningsbara skulder medför kostnader i någon mån. Kostnaderna är av engångsnatur och de uppkommer antingen genom att ett enskilt avtalsvillkor ändras eller som ett led i en omförhandling av hela avtalet. Enligt Europeiska bankmyndighetens uppskattningar kunde skillnaderna i den praxis som de nationella myndigheterna för finansiella stabilitet tillämpar inverka negativt på tillgången till och priset på finansieringen till kreditinstitut och värdepappersföretag. Genom en

teknisk standard som utfärdas av Europeiska bankmyndigheten och som förenhetligar praxisen och användningen av undantag kan man minska kostnaderna för sektorn.

3.2 Lagen om investeringstjänster

Ändringen av tillämpningsområdet för lagen om investeringstjänster minskar den administrativa bördan för enskilda värdepappersföretag i och med att den nationella lagstiftningen motsvarar resolutionsdirektivet och de inte behöver upprätta någon återhämtningsplan.

3.3 Lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

Syftet med en mera omfattande bedömning av inlåningsbankernas risker är att beakta bankernas varierande verksamhetsmetoder samt att förhindra eventuella snedvridningar i anslutning till användningen av en specifik riskindikator. Inlåningsbankernas risker kan vara mycket olika till sin natur och ett jämlikt beaktande av dem kräver en omfattande bedömning. Förhållandet mellan kapitalbasens minimibelopp och faktiska belopp beskriver bankernas kapitaltäckningsgrad, men riskerna kan också härröra från många andra faktorer. Dessutom är förhållandet mellan kapitalbasens minimibelopp och faktiska belopp också förenat med svagheter t.ex. i anslutning till riskviktningsarna av balansposterna och funktionen hos bankernas interna modeller för beräkningen av risker. En omfattande riskbedömning ska därför också inbegripa det icke-riskvägda kapitalbeloppet samt sådana indikatorer som beskriver kvaliteten på bankernas fordringsposter och mera vittgående affärsmodellen. En omfattande riskbedömning beaktar dessutom också inlåningsbankernas likviditet, som var en av de centrala faktorerna i de senaste årens kris på finansmarknaden. Genom en omfattande riskbedömning strävar man också efter att de incitament som bedömningen ger inlåningsbankerna ska följa samma linje som annan bankreglering och i synnerhet med kapitaltäckningsregleringen.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utlåtande om propositionen har lämnats av Finlands Bank, Finansinspektionen och Finansbranschens Centralförbund. Finlands Bank hade inget att anföra om propositionen. Lagförslagen och motiveringarna till dem har precisrats på basis av Finansinspektionens och Finansbranschens Centralförbunds utlåtanden.

5 Ikraftträdande

Resolutionsdirektivet skulle sättas i kraft nationellt senast den 1 januari 2015, med undantag för vissa bestämmelser om skuldnedskrivning. Tidsfristen för det nationella genomförandet av ändringarna av insättningsgarantidirektivet löper huvudsakligen ut den 3 juli 2015. Om inlåningsbanken inte har lämnat Finansinspektionen en någon finansiell rapport (FINREP-rapport) eller kapitaltäckningsrapport (COREP-rapport) i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, ska en del av riskindikatorerna enligt bilagan till lagen om myndigheten för finansiell stabilitet tillämpas först när rapporterna finns tillgängliga.

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2015.

6 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Den föreslagna bestämmelsen om prövningsrätten för Verket för finansiell stabilitet i anslutning till fastställandet av insättningsgarantiavgiften ska bedömas i förhållande till egendoms-skyddet enligt 15 § i grundlagen. Medlemsstaternas skyldighet att ordna insättarnas insättningsgaranti grundar sig på insättningsgarantidirektivet. På samma sätt som i gällande lag ligger ansvaret för finansieringen av insättningsgarantisystemet enbart på inlåningsbankerna.

I regeringens proposition (RP 175/2014 rd, GrUU 35/2014 rd) konstateras att insättningsgarantiavgifterna från statsförfattningsrättslig synpunkt är skatter. Enligt 81 § 1 mom. i grundlagen bestäms om statsskatt genom lag, som ska innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd. Prövningsrätten för Verket för finansiell stabilitet att bestämma om metoden för riskbedömningen som en del av insättningsgarantiavgiften är bunden i den föreslagna bestämmelsen.

På de grunder som nämns ovan kan de föreslagna lagarna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av 8 kap. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till 8 kap. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014)
en ny 12 a § som följer:

8 kap.

Skuldnedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument

12 a §

Avtalsenligt erkännande av nedskrivning och konvertering av nedskrivningsbara skulder

Ett institut ska använda sig av ett avtalsvillkor i avtalet enligt vilket institutets borgenär erkänner och godkänner att kapitalbeloppet eller det utestående beloppet minskas, konverteras eller avskrivs genom beslut av verket, om följande förutsättningar uppfylls:

- 1) skulden är inte en sådan skuld som avses i 4 §,
- 2) skulden är en garanterad insättning som gjorts av en fysisk person eller av någon annan juridisk person än en sådan som avses i 5 § 2 punkten i revisionslagen (459/2007),
- 3) på skulden tillämpas lagstiftningen i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och
- 4) skuldinstrumentet har emitterats den 1 juli 2015 eller därefter.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte om verket bedömer att ett i 15 kap.1 § avsett avtal ska tillämpas på det avtal som institutet ingått.

Institutet ska på begäran ge verket ett utlåtande om det i 1 mom. avsedda avtalsvillkorets verkställbarhet och bindande verkan.

Verket har rätt att skriva ned, konvertera och avskriva skulder i enlighet med denna lag, även om institutet inte ska använda sig ett i 1 mom. avsett avtalsvillkor.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 6 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) 6 kap. 2 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1201/2014, som följer:

6 kap.

Ekonomiska verksamhetsförutsättningar för tillhandahållande av investeringstjänster samt tillsyn över den ekonomiska stabiliteten

2 §

Ekonomisk stabilitet och tillsyn

På ett värdepappersföretags ekonomiska verksamhetsförutsättningar, på tillsynen över dess ekonomiska ställning samt på beviljandet av dispens som gäller dessa tillämpas 9—11 kap. i kreditinstitutslagen. Med avvikelse från 10 kap. 2 § i den lagen ska ett värdepappersföretag alltid ha en kapitalbas som uppgår till minst det belopp som föreskrivs i 1 § i detta kapitel. På värdepappersföretag som omfattas av lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014), tillämpas dessutom 8 a kap. i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 5 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) 5 kap. 4 § 1 mom., och
fogas till 5 kap. 5 § nya 7—9 mom. som följer:

5 kap.

Insättningsgaranti

4 §

Insättningsgarantiavgift och insättningsgarantisystemets anslutningsavgift

Om insättningsgarantifondens tillgångar sjunker under det belopp som anges i 3 § ska inlåningsbankerna årligen till verket betala en insättningsgarantiavgift som beräknas i enlighet med 5 § och som ska överföras till insättningsgarantifonden så att den når upp till miniminivån enligt 3 §. Verket kan besluta att högst 30 procent av insättningsgarantifondens miniminivå får utgöras av inlåningsbankernas betalningsåtaganden.

5 §

Insättningsgarantiavgiftens belopp

Trots bestämmelserna i 1 mom. får verket också beräkna de i det momentet avsedda riskerna med någon annan metod än en metod som anges i EU:s tillsynsförordning. Vid sådan riskbedömning ska verket på ett utförligt sätt beakta de med inlåningsbankens verksamhet förenade riskerna i enlighet med bilagan. Verket ska bedöma inlåningsbankens risker på följande områden och riskindikatorerna inom dem:

- 1) kapital, som består av inlåningsbankens soliditetsgrad och kapitaltäckningsgrad,
- 2) likviditet och finansiering, som består av inlåningsbankens likviditet och beloppet av inlåningsbankens stabila finansiering,
- 3) tillgångarnas kvalitet, som består av de oreglerade fordringarnas andel av inlåningsbankens fordringar,
- 4) affärsmodell och ledning, som består av inlåningsbankens riskvägda balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i förhållande till de totala tillgångarna,
- 5) potentiella förluster för insättningsgarantifonden, som består av inlåningsbankens icke in-tecknade tillgångar i förhållande till de garanterade insättningarna.

Om verket använder en metod som avses i 7 mom., ska det för varje inlåningsbank fastställas en indikator för den totala riskexponeringen genom att kombinera de riskindikatorer som avses i det momentet i enlighet med de i bilagan avsedda metoderna och viktningarna. Verket ska fastställa en årlig insättningsgarantiavgift för varje inlåningsbank genom att multiplicera det årliga grundläggande bidraget med multiplikatorn för riskjusteringen i enlighet med de metoder som avses i bilagan. Multiplikatorn för riskjustering ska vara 0,75—1,5.

Om den finansiella rapport eller kapitaltäckningsrapport som inlåningsbanken lämnar Finansinspektionen inte innehåller de uppgifter som krävs för en viss riskindikator som avses i bilagan och definitionen av riskindikatorn inte i tillräcklig mån har harmoniserats inom EU,

RP 1/2015 rd

ska riskindikatorn inte tillämpas. Viktskalan för de övriga riskindikatorerna ska då ändras i proportion till riskindikatorernas vikter i enlighet med bilagan så att summan av vikterna blir 1.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 7 maj 2015

Statsminister

Alexander Stubb

Trafik- och kommunminister Paula Risikko

Förfarandet för beräkning av insättningsgarantiavgifterna

FAS 1

Definitioner av specifika riskindikatorer

De specifika riskindikatorerna fastställs på följande sätt:

Områden	Indikator	Definition
Kapital	Soliditetsgrad	<u>Primärt kapital</u> Totala tillgångar I enlighet med artikel 429 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan <i>EU:s tillsynsförordning</i>, och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/62 av den 10 oktober 2014 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller bruttosoliditetsgraden.
Kapital	Kapitaltäckningsgrad	<u>Kapitalbas</u> Kapitalbas som krävs Den kapitalbas som krävs inbegriper också de krav som Finansinspektionen ställer med stöd av 11 kap. 10 § i kreditinstitutslagen.
Likviditet och finansiering	Stabil finansiering	Med stabil finansiering avses finansiering enligt artikel 413 i EU:s tillsynsförordning.
Likviditet och finansiering	Likviditet	Med likviditet avses likviditet enligt artikel 412 i EU:s tillsynsförordning och enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller bruttosoliditetsgraden.
Tillgångarnas kvalitet	Andel oreglerade fordringar	<u>Oreglerade fordringar</u> Totala krediter och skuldinstrument
Affärsmodell och ledning	Riskvägda balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i förhållande till de totala tillgångarna	Riskvägda balansposter och <u>åtaganden utanför balansräkningen</u> Totala tillgångar

Potentiella förluster för insättningsgarantifonden	Icke intecknade tillgångar	<u>Totala tillgångar – intecknade tillgångar</u> Garanterade insättningar
--	----------------------------	--

FAS 2

Indelning av specifika observationer i riskklasser och klassernas riskvärden

De observationer kring specifika riskindikatorer som varje inlåningsbank rapporterar delas in i fem klasser så att den femtedel av observationerna som får lägst värden av alla observationer som inlåningsbanken rapporterar hör till riskklass 1. Den femtedel av observationerna som får näst lägst värden hör till riskklass 2 och så vidare så att den femtedel av observationerna kring specifika riskindikatorer som får högst värden hör till riskklass 5.

Om antalet inlåningsbank inte kan delas jämnt med antalet klasser, fogas en observation till varje riskklass från och med den lägsta klassen.

Observationerna i respektive riskklass får följande preliminära riskvärden:

Riskklass	Riskvärde, x_k
1	0
2	25
3	50
4	75
5	100

FAS 3

Inbördes viktning mellan specifika riskindikatorer och beräkning av varje inlåningsbanks indikator för den totala riskexponeringen

Varje specifik riskindikator viktas och dess tecken fastställs på följande sätt vid beräkningen av indikatorn för den totala riskexponeringen:

Specifik riskindikator, k	Vikt, V_k	Tecken
Soliditetsgrad	0,13	-
Kapitaltäckningsgrad	0,13	-
Stabil finansiering	0,13	-
Likviditet	0,13	-
Andel oreglerade fordringar	0,20	+
Riskvägda balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i förhållande till de totala tillgångarna	0,09	+
Icke intecknade tillgångar	0,19	-

För de specifika riskindikatorer k , som har ett negativt tecken, fastställs det slutliga värdet på följande sätt:

$$\tilde{X}_k = 100 - x_k$$

Indikatorn för den totala riske exponeringen RI_i för varje inlåningsbank i fås genom att de slutliga värdena för varje inlåningsbanks specifika riskindikatorer, multiplicerade med varje specifik riskindikators vikt A_k , läggs samman:

$$RI_i = \sum_{k=1}^n A_k \tilde{X}_{ki}$$

där n är antalet specifika riskindikatorer.

FAS 4

Viktning av riskerna i insättningsgarantiavgifterna och fastställande av avgifterna

För att riskerna ska vara viktade på så sätt i insättningsgarantiavgifterna att riskerna som mest kan höja avgiften med 1,5 gånger eller sänka avgiften med 0,75 gånger i jämförelse med den avgift som baserar sig på beloppet av de garanterade insättningarna, ska riskindikatorn för varje inlåningsbank omskalas på följande sätt:

$$\bar{RI}_i = (1,5 - 0,75) * \frac{RI_i - \min RI}{\max RI - \min RI} + 0,75$$

Insättningsgarantiavgiften för varje inlåningsbank fastställs på följande sätt:

$$M_i = \bar{RI}_i * KT_i * TT * \mu$$

där KT_i är varje inlåningsbanks andel av de garanterade insättningarna och TT är respektive års målnivå för de sammanlagda insättningsgarantiavgifterna. μ är en justeringsindikator, som är samma för alla inlåningsbanker respektive år. μ fastställs på så sätt att de sammanlagda insättningsgarantiavgifterna respektive år uppnår den för dem beräknade målnivån.

1.

Lag

om ändring av 8 kap. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag
I enlighet med riksdagens beslut
fögas till 8 kap. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014)
en ny 12 a § som följer:

Gällande lydelse

8 kap.

**Skuldnedskrivning och konvertering av
skulder till kapitalbasinstrument**

Föreslagen lydelse

8 kap.

**Skuldnedskrivning och konvertering av
skulder till kapitalbasinstrument**

12 a §

***Avtalsenligt erkännande av nedskrivning
och konvertering av nedskrivningsbara
skulder***

Ett institut ska använda sig av ett avtalsvillkor i avtalet enligt vilket institutets borgenär erkänner och godkänner att kapitalbeloppet eller det utestående beloppet minskas, konverteras eller avskrivs genom beslut av verket, om följande förutsättningar uppfylls:

1) skulden är inte en sådan skuld som avses i 4 §,

2) skulden är en garanterad insättning som gjorts av en fysisk person eller av någon annan juridisk person än en sådan som avses i 5 § 2 punkten i revisionslagen (459/2007),

3) på skulden tillämpas lagstiftningen i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

4) skuldinstrumentet har emitterats den 1 juli 2015 eller därefter.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte om verket bedömer att ett i 15 kap.1 § avsett avtal ska tillämpas på det avtal som institutet ingått.

Institutet ska på begäran ge verket ett utlåtande om det i 1 mom. avsedda avtalsvillkorets verkställbarhet och bindande verkan.

Verket har rätt att skriva ned, konvertera och avskriva skulder i enlighet med denna lag, även om institutet inte ska använda sig

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ett i 1 mom. avsett avtalsvillkor.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 6 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) 6 kap. 2 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1201/2014, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

6 kap.

**Ekonomiska verksamhetsförutsättningar
för tillhandahållande av investeringstjänster
samt tillsyn över den ekonomiska sta-
biliteten**

**Ekonomiska verksamhetsförutsättningar
för tillhandahållande av investeringstjänster
samt tillsyn över den ekonomiska sta-
biliteten**

2 §

2 §

Ekonomisk stabilitet och tillsyn

Ekonomisk stabilitet och tillsyn

På ett värdepappersföretags ekonomiska verksamhetsförutsättningar, på tillsynen över dess ekonomiska ställning samt på beviljandet av dispens som gäller dessa tillämpas 9—11 kap. i kreditinstitutslagen. Med avvikelse från 10 kap. 2 § i kreditinstitutslagen ska ett värdepappersföretag alltid ha en kapitalbas som uppgår till minst det belopp som föreskrivs i 1 § i detta kapitel. På värdepappersföretag vilkas aktiekapital enligt lagen alltid ska uppgå till minst 730 000 euro tillämpas dessutom 8 a kap. i kreditinstitutslagen.

På ett värdepappersföretags ekonomiska verksamhetsförutsättningar, på tillsynen över dess ekonomiska ställning samt på beviljandet av dispens som gäller dessa tillämpas 9—11 kap. i kreditinstitutslagen. Med avvikelse från 10 kap. 2 § i *den lagen ska ett värdepappersföretag* alltid ha en kapitalbas som uppgår till minst det belopp som föreskrivs i 1 § i detta kapitel. På värdepappersföretag *som omfattas av lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014)*, tillämpas dessutom 8 a kap. i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 5 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) 5 kap. 4 § 1 mom., och
fogas till 5 kap. 5 § nya 7—9 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

5 kap.

Insättningsgaranti

Insättningsgaranti

4 §

4 §

Insättningsgarantiavgift och insättningsgarantisystemets anslutningsavgift

Insättningsgarantiavgift och insättningsgarantisystemets anslutningsavgift

Om insättningsgarantifondens tillgångar sjunker under det belopp som anges i 3 § ska inlåningsbankerna årligen till verket betala en insättningsgarantiavgift som beräknas i enlighet med 5 § och ska överföras till insättningsgarantifonden så att den når upp till miniminivån enligt 3 §. Högst 30 procent av insättningsgarantifondens miniminivå kan utgöras av inlåningsbankernas betalningsåtaganden.

Om insättningsgarantifondens tillgångar sjunker under det belopp som anges i 3 § ska inlåningsbankerna årligen till verket betala en insättningsgarantiavgift som beräknas i enlighet med 5 § och som ska överföras till insättningsgarantifonden så att den når upp till miniminivån enligt 3 §. *Verket kan besluta att* högst 30 procent av insättningsgarantifondens miniminivå *får* utgöras av inlåningsbankernas betalningsåtaganden.

5 §

5 §

Insättningsgarantiavgiftens belopp

Insättningsgarantiavgiftens belopp

Trots bestämmelserna i 1 mom. får verket också beräkna de i det momentet avsedda riskerna med någon annan metod än en metod som anges i EU:s tillsynsförordning. Vid sådan riskbedömning ska verket på ett utförligt sätt beakta de med inlåningsbankens verksamhet förenade riskerna i enlighet med bilagan. Verket ska bedöma inlåningsbankens risker på följande områden och riskindikatorerna inom dem:

- 1) kapital, som består av inlåningsbankens soliditetsgrad och kapitaltäckningsgrad,*
- 2) likviditet och finansiering, som består av inlåningsbankens likviditet och beloppet av inlåningsbankens stabila finansiering,*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3) tillgångarnas kvalitet, som består av de oreglerade fordringarnas andel av inlåningsbankens fordringar,

4) affärsmodell och ledning, som består av inlåningsbankens riskvägda balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i förhållande till de totala tillgångarna,

5) potentiella förluster för insättningsgarantifonden, som består av inlåningsbankens icke intecknade tillgångar i förhållande till de garanterade insättningarna.

Om verket använder en metod som avses i 7 mom., ska det för varje inlåningsbank fastställas en indikator för den totala riskexponeringen genom att kombinera de riskindikatorer som avses i det momentet i enlighet med de i bilagan avsedda metoderna och viktningarna. Verket ska fastställa en årlig insättningsgarantiavgift för varje inlåningsbank genom att multiplicera det årliga grundläggande bidraget med multiplikatorn för riskjusteringen i enlighet med de metoder som avses i bilagan. Multiplikatorn för riskjustering ska vara 0,75—1,5.

Om den finansiella rapport eller kapitaltäckningsrapport som inlåningsbanken lämnar Finansinspektionen inte innehåller de uppgifter som krävs för en viss riskindikator som avses i bilagan och definitionen av riskindikatorn inte i tillräcklig mån har harmoniserats inom EU, ska riskindikatorn inte tillämpas. Viktskalan för de övriga riskindikatorerna ska då ändras i proportion till riskindikatorernas vikter i enlighet med bilagan så att summan av vikterna blir 1.

Denna lag träder i kraft den 20 .